

INCA PROGRESA....

II

L'altra dia parlarem del corté nou i del hermós teatre i d'altres construccions que se fan, i que demostren el progrés d'Inca degut a la fenaria i a un cert benestar material de la majoria de famílies que componen nostra població comercial.

Més, si la Ciutat només progressés en coses materials no contentaria nostre esperit. Dins altres ordes també dona senyals de vida i progrés. L'ensenyança del jovent mai l'havíem vista tant atesa com avui i es treballa ferm pel foment de la Religió, sostenint-se aixís l'equilibri perquè'ls avançaments materials no sien en detriment de la vida esperitual. Les obres que s'estàn construint pel servici de la Religió i de les ànimes en són una mostra patent. De tot feim comptes dir-ne alguna cosa, així que tenguem lleguda, comensant avui per l'obra de

LA CAPELLA DEL SAN CRISTO

Aquesta capella fonda, de comunió, no era suficient gran per l'augment extraordinari que se nota en la recepció de sagraments, i sobre tot, no estava amb harmonia en la devoció sempre creixent dels inquerers a la venerada i miraculosa figura del San Cristo i dels sants Patrons que presideixen en son altar.

Ja feia estona que's parlava de son engrandiment. Tot d'una que'l Rector, Mossen Bernadí Font, en gloria sia, obtengué el solar necessari del Senyor de Ca'n Campaner (el qual el cedí grautament) començà les obres, fent el buc de l'ala dreta, mes la greu malaltia que'l rendí fonc causa de la suspensió de l'obra.

L'actual Ecònom, Mossen Miquel Llinàs, per la corema passada, tornà passar fil a la guia, i de llevors encà casi sempre hi ha tengut mestres.

No ha molt acabaren els guixaines i ara els pintors decoren la cúpula. A mes del decorament, falta a fer el presbiteri, les escales del camari, els enritjolats i unes artístiques bancades per posar voltant les parets. Se creu que a principi del any vinent estarà llesta pogueu-se fer la festa de bendició.

La capella tindrà la forma de creu. L'ala de l'Epistola arriba a la torre del campanar, no pogueu darli més axamplitud per causa d'aquesta, i l'ala del Euañgeli per orde de simetria té les meteixes amplaries, resultant aximeix, ben proporcionada i d'una capacitat ben gran que engana al que no més l'han vista per defora. El projecte i la direcció són del Sr. Reinés.

Per aqueixes obres de bastant de cost no s'han demanades llimosnes a negú ni s'ha feta cap subscripció, solament els dimenges s'han posadas unes bacines en els portals de la Parroquia destinades a les obres del San Cristo. Es de esperar que la ciutat d'Inca que té tanta devoció a la venerada Figura, correspondrà els esforços de Mossen Miquel Llinàs perquè la capella quedi aviat terminada amb esplendidèç que l'objecte demana.

DANIEL.

Inca 16-10-14.

ROSES BLANQUES

*¿Que tenen aqueixes roses
que'l cor sempre m'han robat?
¿perque en ses fulles mitx closes
trob l'ideal anyorat?*

*D'un ramell que m'en donaren,
florit al cor de Janer,
tant les roses m'encantaren,
que'n vaig plantar un roser.*

*El perfum de poesia
qu'exhalava aquella flor
tota l'ànima m'omplia...
i encara el sent dins el cor.*

*Fou un bell esplai de branques
i de roses a desdir...
Jo us amava, roses blanques,
mes no us gosava cullir.*

*I la vida que'm somreya
i l'amor dolça del cor.
entre'ls ramells jo les veia
d'aquella esquisida flor.*

*Flor de modestia encisera
en qualsevol temps reviu,
sia el temps de primavera
o a la calor del estiu.*

*Quant hivernada se cansa
en sa tasca de gelar,
basta un somris de bonansa
per fer tals roses badar.*

*Del verger al cementeri,
per tot se veuen florir
les flors plenes de misteri
que mon cor fan estremir.*

*—Flor que'l pit dones tendresa,
volada an el pensament,
flor del qui sent la bellesa
i estima calladament...*

*Flor que creix per tota banda
regada d'aigua o de plor,
deixem fer una garlanda
per moderar-la a mon cor.*

Maria Antonia Salva.

LA GUERRA Y EL PROBLEMA CEREAL

Imperiosa necesidad de sembrar trigo=Intensificar la producción—Variedades de altos rendimientos.

De los problemas que plantea la conflagración europea, uno de los mas importantes lo constituye la carestia de cereales que va proximamente a sentirse con las considerables extensiones que en Europa van a quedar incultas.

España, alejada del pleito que ventilan con ferroz empeño otros pueblos, hállase en condiciones para poder trocar en beneficios las excepcionales circunstancias presentes: en buena lógica no habrá de sorprender se prevea una alza de precios del trigo en breve plazo, impuesta por la carestia de la producción mundial, imposible de remediar.

Justificada, como nunca lo estuvo, la necesidad de acudir pronto a la intensificación del cultivo triguero, se impone, poner a contribución los recursos para que los rendimientos queden agrandados y así se llegue al mayor beneficio. Para ello se impone ante todo, dejar las tierras en las mejores condiciones de producción, y depositar en su seno semillas de razas fecundas que lleven en sí la promesa de cosecha pletórica.

El problema así planteado no es inseluble; numerosos ejemplos lo demuestran tomemos uno, cuyo conocimiento esté al alcance de muchos labradores.

Era en 1906, cuando se sembraba en España por vez primera, el grano de una variedad desconocida e indennominada. La procreación de una sola simiente era tan extraordinaria, que a la segunda reproducción los granos recogidos llegaban a 155,000, motivando que se le diera el nombre de Múltiple.

Nunca mereció otro nombre mas apropiado una raza de trigo; a la subsiguiente siembra sus rendimientos llegaban a la asombrosa cifra de 58,000,000, granos, es decir, dos generaciones habian elevado su producción de 1 a 500 mil granos.

Esto no pasaba desapercibido: la revista agrícola de Barcelona «El Cultivador Moderno» recogiendo el hecho lo propagó y facilitó semilla seleccionada de este trigo a sus lectores.

II

Hace siete años viene sembrándose el Múltiple y son a centenares las aseveraciones de rendimientos de 100 X 1, cuando las prácticas de cultivo se han tenido en cuenta y se ha hecho el empleo abundante de los abonos químicos que imponen los rendimientos de este trigo.

Que ha habido casos tales producciones no han sido obtenidas! Asi se ha afirmado y ello ha servido para dudar y aun negar la real y asombrosa facultad reproductiva del Múltiple: pero hay que observar para que su cultivo resulte en buenas condiciones, hay que hacer las siembras claras o espaciadas, es decir, que cada simiente de Múltiple disponga del tiple o escuadupe espacio del asignado a las otras variedades; que para evitar el desarrollo de la *roya* u otras criptógamas se impone, desinfectar las simientes. Los baños con soluciones de sulfato de cobre y el encalado, alejan en los sembrados el orín el carbón y otros parásitos.

Las siembras tempranas, la preparación cuidadosa de las tierras y aporte de abonos de rápida acción, como el nitrato y los superfosfatos, en las cantidades que reclama el desusado poder transformativo y las altísimas producciones de esta raza de trigo, han de presidir necesariamente para sacar los altos rendimientos al Múltiple.

Si ninguno de los señalados factores se omite y la vegetación no sufre los efectos de los accidentes atmosféricos, no es excepción que rinda 100 y bastante mas por uno.

La excepcional fecundidad del trigo Múltiple le hace no solamente utilísimo a las comarcas puramente dedicadas a la producción de cereales; está indicado en la siembra de los entrelíños de la viña y de frutales, pudiéndose así obtener una cosecha supletoria la mas monedizable.

Impónese pues en estos instantes la buena preparación del suelo, uso racional de abonos y elección de semillas de grandes rendimientos, como las que el trigo Múltiple ha dado prueba, para llegar a las altas producciones de trigo que se apetecen.

JOSÉ CLEMARES MIRALLES.
P. Agrónomo

Un episodi de la guerra

Durant la heroica resistència dels forts de Liège una extensa línia de l'exèrcit belga s'escorria fins a Diest per a deturar la invasió de la cavalleria enemiga i per cobrir la famosa ciutat de Lovaina, on s'hi havia establert el centre d'operacions amb l'Estat Major i el Rei, qui mana personalment l'exèrcit

belga. Les ciutats de Lovaina i Tirlemont estaven enfebrosides pel continuat estrèpit de la guerra: continuament hi havia tropes que entraven o sortien; a centenars d'automòbils sempre en marxa; l'espectre tràgic dels avions volant damunt de la ciutat i l'horrible fusellada i l'estrèpit dels canons amb que de baix estant els atacaven, deien el caràcter tan maïurament perfeccionat d'aqueixa guerra.

El comès dels soldats belgues, tan pocs en nombre, era peno-íssim. Per això els que lluitaven a camp ras eren rellevats sovintment per a poder reposar una mica a Lovaina i Tirlemont. I era un dia, a entrada de fosc, quan un batalló entrava per a descansar en aqueixa última ciutat, s'escaigué que a l'arribar els soldats davant de la iglesia, llavors tocaven les campanes per a la exposició del Santíssim Sagrament. Moguts de la Fe, els soldats del davant entraren a la iglesia i llavors tot el batalló els seguí, inclosos tots els oficials. Fins i tot, alguns ferits, lleument, que portaven varen voler que'ls entressin també a dins per a poder rebre la sagrada benedicció.

Tothom els hi cedí el lloc de molt bon grat, i tota la nau central quedà plena de soldats; els ferits a dalt el presbiteri, al peu mateix de l'altar, feien una sagnanta guardia d'honor al Totpoderós Senyor dels exèrcits. El sacerdot, de tan commogut, no sabia lo que's feia, i llavors un soldat de bella veu va entonar el *Magnificat*—devingut allà cant popular,—i tothom responia mig cantant mig plorant. Aquells soldats, negres de fum, coberts de pols, esdernegats de combatre, a punt de morir per amor a la patria i cantant el *Maguificat* davant de la Custodia, fou un dels espectacles més sublims que'ns dona la nostra Relligió. El sacerdot, tot postrat davant de l'altar, no podia dirigir la pregaria: els singlotes convulsionaven el seu pit i la veu li quedava irremeiablement ennuada. Per això foren els soldats mateixos els qui dirigiren les pregaries i els qui entonaren i seguiren cantant el *Tantum ergo*.

Després el sacerdot s'alçà per fer la benedicció amb l'Hostia Santa. Però, al mateix moment que la custodia tremolava en les seves mans, un inesperat i paorós estrèpit de l'artilleria enemiga feu retronar les parets del temple. Un pànic insensat s'apoderà del públic i fou de temer que una greu perturbació estobaria la solemnitat d'aquella pregaria. Però la forta veu d'un altre soldat dominà el tumulte que's formava i, «No heu de témer res, digué amb una calma i serenitat sublims; això són les *salves* que's fan en honor del Santíssim.» Llavors la reserva pogué fer-se decorosament. Mes així que fou tançada la portella del Sagrari fou donada allà mateix l'ordre de combat, i aquells soldats infatigables, braus i piadosos, tot cantant entre dents *La Brabçonne*, s'entonaren a buscar la victòria o la mort entre les ombres de la nit.

Llavors una dona jove qui veia com els soldats se n'entornaven tan decidits s'exclamà condolent-se'n: «¡Vaja! I doncs quin repòs hauràn pogut trobar avui aquests pobres

atllots?» I un d'ells traient-se la pols de la cara, li somrigué tot dient: «No n'estam gens de cansats; avui, justament, haurem fet reposar les nostres ànimes.»

M. VILAMITÓ, Pvre.

Vich, setembre del 1914.

El decreixement francès

En les tristíssimes circumstancies per les que passa avui la veïna nació francesa, veient morir a milenars i milenars dels seus fills al ple de la edat, mercès a la desolació que en el seu territori escampa el flagell espantós de la guerra, és ben dolorós el consignar el decreixement de la seva població constatat públicament en les planes del *Diari Oficial* a finals del 1913.

Els dats de l'informe estadístic no poden ser més aterradors i, malgrat ser aquest un tema ja tret a lluir tantíssimes vegades, creim d'interès el reproduir aquesta estadística, més que més en les circumstancies actuals, que la fan doblement deplorable. Veis-aquí com ho conta *La Croix*:

«L'excés de Naixements sobre les defuncions és de 41.901, sifra sensiblement inferior a la senyalada per a 1912, 57.911, ja prou insignificant. I pot assegurar-se, amb tota veritat, que'l creixement natural de la població francesa és d'aquí en avant imperceptible. Però cal fer constar un fet més greu encara. En 1913 s'han registrat 745.539 nins vius en el moment de la declaració de naixement, i a més 34.119 nascuts morts: així un total de 779.658 naixements. D'on prové que amb relació al número de la població legal de 1911, aquesta darrera sifra no representa només que 196 naixements per cada 10.000 habitants, contra 198 en 1912, 105 en 1910, 211 en 1908. I lo que espanta més és el pensar que això com més vagi més malament ha d'anar. En efecte; el número de matrimonis ha decrescut en proporcions enormes. Veis-aquí les observacions que poden fer-se examinant l'informe oficial. S'han registrat 298.760 matrimonis en 1913, o sia 13.169 manco que l'any anterior. Indubtablement el nombre de 1912 era molt alt (311.927), però amb prou feines inferior al de 1907 (314.061) i 1808 (315.641), que havien sentit l'efecte de l'aplicació de la llei del 21 de juny de 1907, que simplificava les condicions i formalitats del matrimoni. Sembla, no obstant, que la disminució de matrimonis en 1913 no és deguda solament a l'efecte de compensació que porta una baixa passatgera després de molts anys de nupcialitat elevada. S'ha de recordar que en l'any 1914 es compleix més o manco el trigèsim aniversari del moment en que la disminució de la natalitat s'accentua de la manera més ràpida.»

A tot això hi ajuda forçosament d'una manera molt decisiva la legislació sobre'l divorci. El número de divorcis va pujant amb matemàtica regularitat: En 1900 eren 7.157, 13.158 en 1911, 14.579 en 1912 i en 1913 arribaren a 15.073. Afegim a tot això que s'han registrat durant l'any passat 703.658

defuncions, número un poc més alt al de 1912, en que foren 692.740, encara que fou el més baix que hi ha hagut d'ençà del començament del segle XIX.

De totes maneres, cal consignar que'ls números d'aquesta estadística són tràgicament eloqüents, i tot fa pensar que amb els desastrosos efectes que aquesta guerra europea ha de causar en la població, ja prou decrescuda i malalta, de la nació francesa, aquell Estat arribarà ben prompte a l'agonia de la seva vida nacional, si el mateix sotrac de la dissort que avui la dessangra no desperta el sentiment cristià de la raça, retornant a la legislació catòlica i a una vida intensament cristiana, que és lo únic que pot salvar a la França el definitiu cataclisme.

El ministro y el reserva herido

—Al visitar a los heridos en un hospital M. Barthou, uno de los Ministros franceses, preguntó a uno que era reservista cuando había sido herido, le contestó que a las ocho de la mañana.

—¿Y cuando os recogieron del campo de batalla?

—A las cinco de la tarde.

—¿Y que hicistéis durante todo este tiempo?

—Estuve rezando, señor Ministro,

—Muy bien hecho amigo mio.

Esta frase de un libre pensador no necesita comentarios.

Un republicano que manda

Es el Presidente de los Estados Unidos que es la vista de las calamidades de la guerra europea dispone lo siguiente:

Puesto que las grandes naciones han tomado las armas unas contra otras y la guerra sacrifica millares de hombres que no han podido ser salvados por la diplomacia de los hombres; en estos momentos, como en todos, es nuestro deber buscar socorro cerca de Dios Todopoderoso, humillándonos ante El y confesándole nuestra debilidad. El pueblo norte-americano desea ardientemente el restablecimiento de la paz por los rezos, los consejos y toda clase de medios.

A causa de esto, yo Woodrow Wilson, Presidente de los Estados Unidos de America, designó el domingo 4 de octubre como día de plegarias, para que todas las personas que recen a Dios se reúnan en los templos a implorar de El restablecimiento de la paz.

Suplicamos a Dios que nos perdone nuestros pecados, nuestra ignorancia, de su santa voluntad, nuestros errores y que nos conduzca por el camino de la obediencia hacia la sabiduría y nos surgiera pensamientos y consejos que purifiquen y perfeccionen nuestras almas.—Firmado: Woodrow Wilson.

Si todos los republicanos del mundo, de España y Mallorca obrasen como el Presidente de los Estados Unidos, las cosas andarían un poco mejor de lo que andan.

Y aqui repetimos lo que otras veces hemos dicho, porque en la república de Colombia y en Estados Unidos y en otras repúblicas los republicanos obran en católico y aquí en Portugal y en Francia y en España y en Mallorca tantos republicanos han de obrar de una manera tan anticatólica?

Es esta una de las muchas cosas que no acertamos a comprender.

¡Que se vaya sabiendo!

A una suntuosa finca, situada en las cercanías de Barcelona, se acercaron el otro día tres obreros sin trabajo en demanda de limosna.

A la sombra de copudos árboles, en un precioso jardín, comían varios caballeros.

Entre éstos conocieron los obreros a Lerroux, y abrigaron esperanzas de hallar un buen socorro.

Y al portero, que les despedía con un "perdonen", le dijeron.

—Diga usted á D. Alejandro que somos tres de su partido.

Y fué el recadista con el encargo, y volvió con esta respuesta:

—Que no os conoce.

—Claro; pero dígame que anoche, en la Casa del Pueblo, le oímos decir que acudiéramos á él en nuestros apuros, que él es el amigo, el compañero, el hermano del proletariado.

Otro viaje del recadista, con esta respuesta:

—Que allí como allí y aquí como aquí.

La respuesta sacó de sus casillas a los obreros los cuales armaron un escándalo, destacándose en palabras contra el jefe de los radicales.

Los tres, a instancias de Lerroux, fueron detenidos y trasladados a la Delegación.

¡Qué aprendan los obreros!

Bolletí del Diccionari de la Llengua Catalana

En el número corresponent al setembre-octubre publica el següent sumari: Notes Biogràfiques (Els tortosins per Tortosa—Enginyers Literaris per A. Garcia Rover—Fauna Ictiológica de Catalunya—Chorals de J. S. Bach—Glanures catalanes et hispano-romanes)—¡Ja ho val amb aqueis francesos!—L'acte d'afirmació valencianista!—† El Prof. Dr. Hermann Suchier—A D. Aureli Ribalta—¡Ens era pasat per malla!—A El Lenguaje.

Noves d'Inca

CIRCULAR—Hem rebut de D. Pere Cortés President de la "Unió Industrial, d'Inca, una circular en que mos fa a saber que ha quedada legalment constituïda, amb fetxa de 25 de Septiembre de 1914, la Societat

"Unió Industrial, tenguent el domicili social an el carrer de Palmer número 0, pis 1.er

El seu objecte és millorar i engrandir tot quant se referiex a la Industria i comers d'aquesta ciutat. Per millor complir aqueix fi se dessitja el concurs de tots els elements industrials i comercials i per això se cridaràn a reunions gremials a tots qui e-hi puguen aportar el seu petit o valios concurs.

ANUNCI—Els Srs. Fills de D. Bartomeu Riumbáu mos fan a saber que an els seus maguetzems, de Palma, del carrer de Jaume II, 85 al 95 han rebuda una completa variació de robes de tota classe per la temporada de tardor i hivern per servir a la perfecció els seus parroquians.

PLUGES—Les pluges que s'iniciaren la setmana passada han continuat aquesta amb molta abundancia. Dijous va ploure seguit seguit tot el dia, quedant la terra ben abeurada fins a les rels més fondes dels arbres. La gent està contenta, i tots devem donar gracies a Deu pel benefici de s'aigo.

PRIMERA FIRA—Dia 25, se celebrará la primera fira d'Inca.

Del Ajuntament

Al publicar l'Ajuntament d'Inca el poema Constantinià de N'Andreu Caimari, s'ha posat ben amunt. Ha demostrat que sab apreciar el mèrit i la cultura del fill del poble, estimuland així als joves estudiosos a treballar, no perque'l Municipi haja de premiar tot lo que té merit, sino per ser un regonexament expontani de la ciencia, virtut i religió descubertes en un jove modest.

Nostra Corporació municipal per aqueix fet s'ha guanyades les simpaties i els aplausos dels homos intellectuals de Mallorca. Sabem que'n la memoria del Seminari consiliar de San Pere, llegida a principi de curs, hi va haver un elogi pel nostre Ajuntament. Una de les coses que li haurà donat mes nom és el cas que ha fet del treball literari.

Les ciutats que van avant solen posar en son presupost grosses cantitats per gastar-les en obres de cultura i d'embelliment.

Ara nostro Ajuntament ha dispost un'altra cosa que demostra que dins la Sala hi ha colcú que té ideal. Ha acordat suscriurer-se en pagaments de 10 pessetes mensuals, a la "Enciclopedia Universal Ilustrada, de la casa Espasa, l'obra més monumental que d'aquesta índola se fa en Espanya, i hem llegit a un periòdic, que és la millor del món. No totes les persones estu-

diosos poden comprar aquesta Enciclopedia, i poseint-la l'Ajuntament, estarà a disposició de tots els qui la vulguen consultar.

Donam l'enhorabona al magnífic Ajuntament pel seu gest de cultura.

—La Suscripció de donatius dels veïnats del carrer de Comers, iniciada pel retgidor D. Pere Cortés, per fer la millora en projecte de la cantonada de la Cortera ha donat per cubrir el cost del obra. Falta que l'arquitecte don la tirada.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat

Bessó	a	105'00	el quintá
Blat	a	21'00	la cortera.
Xexa	a	21'50	id.
Sivada	a	10'50	id.
id. forastera	a	10'00	id.
Ordi	a	09'50	id.
id. foraster	a	09'00	id.
Faves pera cuinar	a	26'00	id.
id. ordinarias	a	19'50	id.
id. per bestia	a	19'00	id.
Blat de les Indies	a	18'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Monjetes de confit	a	38'00	id.
id. Blanques	a	40'00	id.
Siurons	a	00'00	id.
Garroves	a	04'75	
Safra	a	03'75	s'uns.

Registre Civil

Primera quinzena d'Octubre

NAXAMENTS

Dia 2.—Isabel Mas Fè filla de Miquel i de Juana.

Dia 3.—Gabriel Alzina i Ferrer fill de Ignaci i de Lucía.

Dia 1.—Juana Rexach Jaume filla de Miquel i de Isabel.

Dia 8.—Jaume Prats Estrany fill de Rafael i de Antonin'Aina.

Dia 6.—Antoni Martorell Planas fill de Arnau i de Maria.

Dia 9.—Bartomeu Payeras Pieras fill de Bartomeu i de Antonin'Aina.

Dia 11.—Jaume Coll Pieras fill de Andreu i de Maria.

Dia 13.—Juan Maura Estrany fill de Juan i de Catalina.

Dia 12.—Maria Mairata Bibiloni fill de Estanislau i de Antonia.

Dia 15.—Juana Perelló Payeras filla de Bernadi i de Maria.

DEFUNCIONS

Dia 2.—Magdalena Martorell Ramis viuda, de 80 anys.

Dia 6.—Pere Andreu Mateu Bissellach viudo, de 65 anys.

Dia 9.—Andreu Pericas i Pericas casat de

80 anys.

Dia 12.—Juana Socias Grau viuda, de 81 any.

LIBRERIA

DE MIGUEL DURAN SEUBINA
CALLE DE LA MURTA 5.—INCA

La ciencia de los negocios, por Waldo Pondray Warren, encuadernado en tela, 5 pesetas.

Primer libro de ciencia y de dibujo, por el Dr. E. Fontsepí, 2 ptas.

El libro de la Esposa, por P. Combes en rústica, 2 ptas.

El Libro del Alma de casa, por P. Combes en rústica, 2 ptas.

Diario de un Joven, ordenado por Aracne en rústica, 2 ptas.

El H mbre práctico, por Aracne, en rústica, 2 ptas.

La Perla del Hogar o mi perfecta cocinera, en rústica, 2'75 ptas.

El Arte de educar a los niños, por TH. Simón, versión española por el autor, en rústica, 2 ptas.

La Actividad Provincial, (Obras públicas, cultura, beneficencia, hacienda) por E. Prat de la Riba. 2 ptas.

Preparación para el Matrimonio, por el P. Valencina, encuadernado, 3 ptas.

Vida de la Venerable Madre Sor Clara Andreu, por D. José Barberí, encuadernada 5 ptas.

Poesias d'En Joan Maragall, 2 tomos encuadernados, 10 ptas.

Cuidados que exige la primera infancia, por el Dr. D. Jorge Anguera de Sojo, con encuadernación lujosa, 5 ptas.

A las Madres, por el P. Juan Charruan, con encuadernación lujosa, 5 ptas.

Modo de Criar los Hijos, por R. B. Girón, 6 ptas.

El Amo del Mundo, por Roberto Hugo Benson, en rústica, 3 ptas.

Sursium Corda, cartas de la Condesa de Saint Martial, en rústica 3 ptas.

ANDREU CAIMARI

In Hoc Signo Vincas

Poema Constantinià premiat en el XV Certamen Científic-Literari del Seminari conciliar de San Pere, de Palma de Mallorca, celebrat en el dia 6 de novembre de 1915.—Edició en paper de fil virgutat costada pel Magnífic Ajuntament d'Inca.—Un exemplar 1'50.

Venal a les principals llibreries i a l'impremta de CA-NOSTRA en gros i a la menuda.

Imprenta de Miguel Durán Seurina

ESTAMPES

DEL

COR DE JESÚS

DE 75 ATMB 55 CENTIMETRES

I ALTRES MIDES

Propis per fer l'entronament

del Sagrat Cor

A LES CASES CRISTIANES

C. Murta, 5—Inca

PLANCHADO ALEMÁN

PARA CUELLOS, PUÑOS Y CAMISAS

SUCURSAL EN INCA

florencio Prat

Mayor 6, 8, 10 P. del Sol 1, 2.

Precios: Para cuellos todas formas a 10 céntimos uno.

« Para Puños todas formas a 10 céntimos par.

Los Cuellos y Puños pueden mandarse sucios o sea sin lavar siendo el mismo precio.

Los Domingos después de las doce, no se admitirán nuevos encargos para servir en la misma semana.

SEGELLS DE GOMA

O

Coatchouc

Y demás aumetijos de segellar.

A l'impremta de CA-NOSTRA

Murta 5—INCA

RECORDATORIS de Primera Comunió

MORTUORIS I VOTS RELIGIOSOS

CRAN ASSOLIT D'ESTAMPES

A nostra Llibreria.

Tinta Pelikan 4001
5001

Color de cel negra, la millor per escriure llibres, al escrit no pert mai, mai, mai—Murta, 5—Inca.